

Život Cirkvi

Ročník 17

43/2010

Slávnosť Všetkých svätých a Spomienka na všetkých verných zosnulých

Cirkev už po stáročia spája s touto slávnosťou nádej na vzkriesenie

Byť svetlom

O pár dní budeme, drahí poslucháči, prežívať opäť sviatky svätosti. Svätosti tých, ktorí svoj zápas už vybojovali a uspeli. A takisto sviatok, ktorý po-

máha všetkým nám, ktorí sa o svätosť usilujeme. Pred niekoľkými týždňami postavila Cirkev na oltár mladá dievča. Pri jej vyhlásení za blahoslavenú boli aj jej rodičia. Skôr, ako zomrela vo svojich 18 rokoch na rakovinu, prežívala Chiara dlhý čas bolesti v kruhu svojich rodičov a priateľov. Na príbeh mladej Chiary sa pamätám. Po jej smrti som začal študovať v Taliansku. V mojom archíve som našiel spracovaný jej príbeh i fotografie. Rád sa oň niekoľko dní pred sviatkom Všetkých Svätých s vami podelím.

„Ahoj, mama. Bud' šťastná, lebo ja som...“ - to boli posledné slová mladej Chiary Badano, 18 ročnej sympatickej dievčiny, ktorá zomrela v roku 1990. Za sebou nechala žiarivú stopu, ktorá neprestáva žiarit' a rozdávať pokoj, nádej a odvahu tisíckam ďalších. Jej skromný hrob je stále navštevovaný jej priateľmi i ľuďmi, ktorí hľadajú silu ísť ďalej. Jej príbeh je príbehom, ktorý vyzýva človeka uznať svoje hranice a svoju neschopnosť dať na všetko odpoveď. Chiara sa narodila 29 októbra 1971 v Savone. Jej rodičia na ňu čakali 11 rokov. Nečudo, že ju prijali s neopísateľnou radosťou. Chiara prežíva šťastné detstvo. Svedčia o tom jej školské zošity plné poznámok a žasnúť nad novými objavmi. Neskôr stretáva hnutie Focoláre. Jej život sa stáva neustálym rozdávaním. „Žil v nej Boh“ - spomínajú na jej svedectvo priatelia. Chiara prežíva život ako každý iný mladý človek - pizzéria, bar, zábava. Miluje karneval. No napriek tomu všetci cítia, že dokáže dať niečo viac. Potvrdzujú to aj jej rodičia, ktorí sa pri nej učia žiť Evanjelium. „Naše manželstvo“ - hovorí mama Mária Tereza, „sa začalo vlastne až vtedy, keď sme stretli Krista.“ V živote však prichádzajú i skúšky. Medzi veľké sklamania je nezvládnutie skúšok na gymnáziu. Opakovanie ročníka berie veľmi ťažko. Tá najväčšia skúška ju však ešte len čaká.

Chiara má 16 rokov, keď pocíti pri tenise prudkú bolesť v ramene. Lekári bolesti nevenujú pozornosť. Bolesť však pretrváva a stáva sa neznesiteľnou. Lekári zistia rakovinu. Snažia sa to postupne rodičom vysvetľovať. „Mysleli sme, že sa zbláznime“ - hovorí mama,“

jediná dcéra. Po prvých okamihoch temnoty sme sa vrhli do náručia Boha.“ Chiara ešte nič nevie. Odchádza však do Turína, aby tu začala chemoterapiu. Vtedy i ona pochopila. Neplače, nerebeluje. Zatvorí sa do hlbokého mlčania. Po niekoľkých hodinách zavolá mame: „Neboj sa mami, dostanem sa z toho, som mladá.“ Nádor však nemilosrdne pokračuje. Zasiahol chrbticu a je potrebný ďalší zákrok. Výsledky sú však sklamaním. Bolesť narastajú a stávajú sa nevydržateľnými. Chiara už takmer ani neustojí na nohách. Napriek tomu odmieta všetky utišujúce lieky. Lekári sú ohúrení jej odvahou. „Napriek ukrutným bolestiam nechcela morfiu a keď pochopila, že liečenie je zbytočné, prijala to s neskutočnou vyrovnanosťou.“ - spomína jej ošetrojúci lekár. Priateľom sa zverí: „Je dôležité, aby som mohla plniť Božiu vôľu. Mala som svoje plány, ale Boh pripravil pre mňa niečo iné... Ak to chceš ty, Ježišu chcem to i ja“ - hovorí vo svojej bolesti dievčina, ktorá nechcela o Bohu hovoriť, chcela o ňom svedčiť' svojim životom. Mama, otec a dcéra začínajú spoločný výstup na Kalváriu, ktorý ich ešte viac stmeluje. „Chiara, teraz sa mi stávaš ty matkou, ako to tu vydržím bez teba?“ - prihovára sa matka Chiare. „Neboj sa. Keď tu už nebudem, ďalej nasleduj Boha a uvidíš, že ti dá silu, aby si dokázala ísť ďalej.“ Chiara vo svojom utrpení nezostáva sama. Osobne ju navštívi Chiara Lubich i miestny biskup Mons. Maritano, ktorý je jej častým hosťom. „Bola ako iní mladí ľudia nadšení Evanjeliom. Starala sa o potreby iných... Bolo v nej cítiť prítomnosť Ducha Svätého, ktorý jej dal silu milovať Boha svojim spôsobom. Darovala nám všetkým skúsenosť viery, ktorá je zriedkavá.“ - spomína biskup.

„Je nemožné, aby niekto, kto v posledných týždňoch navštívil Chiaru, neveril v Raj.“ - hovorí mama. „Hovorila o ňom s jasným presvedčením ako o mieste, kam odchádza a kde nás všetkých bude čakať spolu s Máriou.“ V posledných dňoch už takmer nemohla hovoriť. No i napriek tomu ruka v ruke s mamou pripravuje posledné chvíle. Vyberie si šaty, ktoré si naposledy oblečie. Mama opakuje: „Mama, keď ma budeš pripravovať na posledný odpočinok, nesmieš plakať. Musíš si stále opakovať - teraz už Chiara vidí Ježiša.“ Potom pozve všetkých priateľov. Každému podá ruku. To gesto vyjadri viac ako slová. Nebojí sa smrti. Jej „ženích“, ako ho viac krát nazvala vo svojom diári počas choroby, si po ňu prišiel 7 októbra. Jej rodičia s plačom v hrdle pokľaknú pri jej posteli a spolu recitujú Verím v Boha... A hneď potom Te Deum ako vďaku Bohu za dar, ktorý im Boh daroval v ich dcére.

Chiara odišla do svojho nového domova, no jej prítomnosť pri rodičoch, priateľoch a známých dáva mimoriadnu silu všetkým, ktorí trpia. Jej život vlieva mnohým nádej a dôveru!

Jeden z príbehov svätosti. Je dôkazom toho, že svätosť je tu pre všetkých. Dokonca i pre tých, ktorí v škole prepadnú, či chodia v rifliach do baru.

RV, Jozef Kováčik

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (24. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. predsedal 24. októbra v Bazilike sv. Petra eucharistickej slávnosti, ktorou sa ukončila Mimoriadna biskupská synoda pre Blízky východ. Po svätej omši sa Svätý Otec premiestnil do Apoštolského paláca, kde sa pred modlitbou Anjel Pána z okna svojej pracovne prihovorel veriacim, zhromaždeným na Námestí sv. Petra:

„Drahí bratia a sestry, slávnostnou liturgiou vo Vatikánskej bazilike sa dnes skončilo Mimoriadne zasadanie biskupskej synody pre Blízky východ na tému: „Katolícka cirkev na Blízkom východe, spoločenstvo a svedectvo“. Na túto nedeľu navyše pripadá Svetový deň misií, ktorého motto znie: „Budovanie cirkevného spoločenstva je kľúčom pre misiu“. Medzi týmito dvomi cirkevnými udalosťami je prekvapujúca podobnosť. Obe povzbudzujú pozeráť na Cirkev ako na mystérium spoločenstva, ktoré je svojou prirodzenosťou určené celému človeku a všetkým ľuďom. Boží služobník pápež Pavol VI. prehlásil: „Cirkev existuje preto, aby hlásala evanjelium, t.j., aby kázala a učila, aby pôsobila ako kanál, cez ktorý prúdi dar milosti, aby zmierovala hriešnikov s Bohom, aby ustavične predlžovala a zvečňovala Kristovu obeť vo svätej omši, v pamiatke jeho smrti a slávneho zmŕtvychvstania“ (Evangelium nuntiandi, 14). Preto bude budúce všeobecné zhromaždenie Biskupskej synody v roku 2012 venované téme „Nová evanjelizácia pri odovzdávaní kresťanskej viery“. V každej dobe a na každom mieste – i dnes na Blízkom východe – je Cirkev prítomná a usiluje sa o to, aby prijala každého človeka a ponúkla mu v Kristovi plnosť

života. Ako napísal taliansko-nemecký teológ Romano Guardini: „Realita «Cirkvi» v sebe zahŕňa celú plnosť kresťanskej existencie, ktorá sa vyvíja v dejinách, pretože objíma plnosť ľudstva, ktorá je vo vzťahu k Bohu“ (Formazione liturgica, Brescia 2008, str. 106-107).

Drahí priatelia, v dnešnej liturgii sa číta svedectvo svätého Pavla o konečnej odmene, ktorú Pán udelí všetkým, „ktorí s láskou čakajú na jeho príchod“ (porov. 2 Tim 4,8). Nejedná sa o nečinné alebo osamelé čakanie, ale naopak! Apoštol žil v spoločenstve so vzkrieseným Kristom, aby sa naplnilo ohlasovanie evanjelia a tak, „aby ho počuli všetky národy“ (2 Tim 4,17)

Misijným poslaním nie je revolúcia vo svete, ale premeniť ho mocou Ježiša Krista, ktorý nás „zvoláva ku stolu slova a Eucharistie, aby sme zakúšali dar jeho prítomnosti, formovali sa v jeho škole a žili stále vedomejšie spojení s ním, Majstrom a Pánom“ (Posolstvo k 84. svetovému dňu misií). Taktiež kresťania dneška – ako sa nachádza v liste Diognetovi – „dávajú nádherný a neobvyklý príklad spoločného života... Majú svoju vlasť, avšak žijú ako cudzinci... Poslúchajú dané zákony, spôsobom svojho života však presahujú zákony... Sú odsudzovaní na smrť a dostávajú život. I keď preukazujú dobrodenia, sú prenasledovaní a ich počet každý deň rastie“ (V, 4.9.12.16; VI, 9).

Panne Márii, ktorá od Ukrižovaného Ježiša dostala nové poslanie byť Matkou všetkých, ktorí chcú veriť v neho a nasledovať ho, zverme kresťanské spoločenstvo Blízkeho východu i všetkých misionárov evanjelia.“

-pd-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Brigita Švédska

Vatikán (27. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. predniesol počas generálnej audiencie katechézu:

Drahí bratia a sestry, v nadšenej atmosfére vigílie Veľkého Jubilea roku 2000 ctihodný Sluha Boží Ján Pavol II. vyhlásil svätú Brigitu Švédsku za spolupatrónku Európy. Dnes by som vám chcel predstaviť postavu tejto svätej, jej poslanstvo a tiež dôvody, pre ktoré má svätá Brigita stále čo povedať dnešnej Cirkvi i celému svetu.

Udalosti zo života Brigity sú nám dobre známe, pretože jej duchovní otcovia hneď po Brigitinej smrti v roku 1373 vydali jej životopis, aby napomohli procesu jej

blahorečenia. Brigita sa narodila v roku 1303 vo Finsteri vo Švédsku, teda v severoeurópskom národe, ktorý tristo rokov predtým prijal kresťanskú vieru s rovnakým entuziazmom, s akým ju svätica prijala od svojich rodičov, veľmi zbožných ľudí, ktorí patrili ku vznešeným rodinám blízkeho kráľovského dvoru.

V živote svätej Brigity možno rozlíšiť dve obdobia. Prvé z nich je naplnené šťastím vydatej ženy. Jej manžel sa volal Ulf a bol guvernérom dôležitej oblasti švédskeho kráľovstva. Ich manželstvo do Ulfovej smrti trvalo dvadsaťosem rokov. Narodilo sa im osem detí, z ktorých druhorodená Karin (Katarína) je uctievaná ako svätá. Už

tento fakt je výrečným svedectvom o tom ako svätá Brigita vychovávala svoje deti. Jej pedagogické schopnosti sa tešili veľkej úcte, a to až do takej miery, že ju švédsky kráľ Magnus v istom období povolal na svoj dvor, aby jeho mladú manželku Bianku z Namuru uviedla do švédskej kultúry.

Brigita, duchovne vedená istým nadaným mníchom, ktorý ju voviedol do štúdia Svätého písma, mala veľmi pozitívny vplyv na vlastnú rodinu, ktorá sa vďaka jej prítomnosti stala skutočnou „domácou cirkvou“. Spolu s manželom prijala rehoľné pravidlá františkánskych Terciárov. Štedro sa venovala dobročinným dielam, pomáhala chudobným a založila aj nemocnicu. Pri svojej manželke sa Ulf naučil zlepšovať vlastnú povahu a napredovať v kresťanskom živote. Po návrate z dlhej púte do Santiago di Compostella, ktorú uskutočnili spolu s ďalšími členmi rodiny v roku 1341, rozhodli sa obaja manželia žiť v zdržanlivosti; onedlho na to Ulf zomrel v pokoji kláštora, do ktorého sa utiahol.

Toto prvé obdobie života svätej Brigity nám pomáha oceniť to, čo by sme dnes mohli nazvať autentickou „manželskou duchovnosťou“: kresťanskí manželia môžu spoločne napredovať na ceste ku svätosti, podporovaní milosťou sviatostného manželstva. Neraz to býva tak, ako tomu bolo aj v živote svätej Brigity a Ulfa, že práve žena svojim náboženským citom, jemnosťou a nehou dokáže priviesť manžela na cestu viery. S úctou myslím na mnohé ženy, ktoré sú prostredníctvom svedectva kresťanského života aj v našich časoch svetlom pre svoje rodiny. Nech Pánov Duch aj dnes povzbudzuje kresťanských manželov ku svätosti, aby tak dokázali svetu ukázať krásu manželstva založeného na hodnotách evanjelia: na láske, nehe a vzájomnej pomoci, na plodení a výchove detí, na otvorenosti a solidarite voči svetu, na aktívnej účasti na živote Cirkvi.

Keď Brigita ovdovela, začalo sa druhé obdobie jej života. vzdala sa ďalšieho manželstva, aby mohla prehĺbiť jednotu s Pánom prostredníctvom modlitby, pokánia a dobročinnosti. Aj kresťanské vdovy môžu v tejto svätici nájsť príklad pre svoj život. Brigita po smrti manžela a potom, čo rozdala svoj majetok chudobným, aj keď nepristúpila k rehoľnému zasväteniu sa, zostala žiť v cisterciátskom kláštore v Alvastre. Tu sa začali zjavenia, ktoré ju sprevádzali po celý zvyšok života. Brigita ich diktovala svojim tajomníkom – svedníkom, ktorí ich preložili zo švédčiny do latinčiny a následne zozbierali do ôsmich kníh nazvaných *Revelationes* (Zjavenia). K týmto knihám patrí ešte dodatok, ktorý má názov *Revelationes extravagantes* (Dodatočné zjavenia).

Zjavenia svätej Brigity majú rozličné obsahy a štýly. Niekedy je zjavenie predstavené vo forme rozhovoru medzi Božími osobami, či vo forme dialógu Panny Márie so svätými alebo tiež s démonmi; do týchto dialógov vstupuje aj samotná Brigita. Inokedy sú to naopak opisy zvláštnych videní, a zasa v ďalších prípadoch ide o rozprávania toho, čo Panna Mária odhalila o živote a tajomstvách svojho Syna. Hodnotu Zjavení svätej Brigity, ktoré sa zavše stali aj terčom pochybností, spresnil ctihodný

Ján Pavol II v liste *Spes Aedificandi*: „Uznajúc svätosť svätej Brigity, Cirkve, i keď sa nevyjadruje ku všetkým jej zjaveniam jednotlivo, prijíma celkovú autenticitu jej vnútornej skúsenosti“ (č. 5).

Keď čítame tieto Zjavenia, stavia sa pred nás mnoho dôležitých tém. Často sa v nich napríklad nachádza veľmi detailný opis Kristovho utrpenia, ku ktorému mala svätá Brigita osobitnú úctu: kontemplovala v ňom nekonečnú lásku Boha k ľuďom. Do Pánových úst, ktoré sa jej prihovárajú, Brigita smelo vkladá tieto dojemné slová: „Priatelia moji, tak veľmi milujem svoje ovce, že keby to bolo možné, chcel by som zomrieť mnohokrát – za každú jednu z nich – tou istou smrťou, ktorú som vytrpel pre spásu všetkých“ (*Revelationes*, Kniha I, k. 59). Taktiež bolestné materstvo Panny Márie, ktoré ju urobilo prostrednicou a Matkou milosrdenstva, je častou témou, ktorá sa opakuje v Zjaveniach.

Obdarená týmito charizmami, svätá Brigita chápala, že Pán si ju vybral, aby jej prejavil svoju veľkú lásku a obľubu: „Dcéra moja – čítame v prvej knihe Zjavení – vybral som si ťa pre seba, miluj ma celým srdcom, viac, než čokoľvek čo jestvuje na svete“ (k. 1). Brigita okrem toho dobre vedela a bola pevne presvedčená, že každá charizma je určená na budovanie Cirkvi. Práve preto sa mnohé z jej zjavení, a to aj vo forme prísnych napomenutí, obracali na veriacich tých čias, nevynímajúc náboženské a politické authority. Napomínala ich, aby sa snažili dôsledne žiť svoj kresťanský život; robila to však vždy s postojom úcty a vernosti k magistériu Cirkvi a predovšetkým k následníkovi svätého apoštola Petra.

V roku 1349 Brigita navždy opustila Švédsko a vydala sa na púť do Ríma. Nielenže sa chcela zúčastniť na Veľkom Jubileu roku 1350, ale chcela tiež získať od pápeža schválenie rehoľných pravidiel pre rád, ktorý plánovala založiť po menom Svätého Spasiteľa – rád rehoľníkov a rehoľníč vedených pod autoritou opátky. Je to vec, ktorej sa netreba diviť: v stredoveku totiž existovali kláštorné spoločenstvá s mužskou i ženskou vetvou, ktoré zjednocovali poslušnosť rovnakým rehoľným pravidlám a vedenie jednej opátky. V kresťanskej tradícii ženám vždy náležala úcta a – podľa príkladu Panny Márie, Kráľovnej Apoštolov – majú stále vlastné miesto v Cirkvi, ktoré, i keď sa neprekrýva so sviatostným kňazstvom, je mimoriadne dôležité pre duchovný rast celého spoločenstva. Okrem toho, spolupráca zasvätených rehoľníkov a rehoľníč má aj dnes veľký význam pre celý svet, samozrejme s rešpektom k ich špecifickým povolaniam.

V Ríme sa svätá Brigita, sprevádzaná svojou dcérou Karin, oddala intenzívnemu apoštolátu a modlitbe. Z Ríma sa vydala na púť do rozličných talianskych svätých, predovšetkým do Assisi, domova svätého Františka, ku ktorému mala Brigita vždy zvláštnu úctu. Napokon, v roku 1371 sa splnila jej najväčšia túžba: púť do Svätej zeme, kam sa vydala v sprievode svojich duchovných detí, ktoré Brigita nazývala „priatelia Boží“.

Počas týchto rokov boli pápeži v Avignone, ďaleko od Ríma. Brigita sa na nich s veľkým obracala a prosi-

la ich, aby sa vrátili na stolec svätého Petra do Večného mesta.

Zomrela v roku 1373, ešte predtým, než sa pápež Gregor XI definitívne vrátil do Ríma. Pochovali ju dočasne v rímskom kostole svätého Vavrinca – San Lorenzo in Panisperna, ale v roku 1374 ju jej deti Birger a Karin previezli späť do vlasti, do kláštora Vadstena, sídla rehoľného spoločenstva, ktoré sama založila. Hneď na to sa kláštor významne rozrástol. V roku 1391 ju pápež Bonifác IX slávnostne vyhlásil za svätú.

Svätosť Brigity, vyznačujúcej sa rozličnými darmi a skúsenosťami, ktoré som chcel pripomenúť v tomto krátkom životopisno-duchovnom profile, z nej urobila významnú postavu v dejinách Európy. Svojím škandinávskym pôvodom Brigita vydáva svedectvo o tom ako kresťanstvo hlboko preniklo do života všetkých národov tohto kontinentu. Tým, že ju Pápež Ján Pavol II vyhlásil za spolupátrónku Európy, zdôraznil, že svätá Brigita, ktorá žila v štrnástom storočí, kedy západné kresťanstvo ešte nebolo poznačené ranou rozdelenia, môže účinne orodovať u Boha, vyprosujúc vytúženú milosť úplnej jednoty všetkých kresťanov. Práve na tento úmysel, ktorý máme tak veľmi na srdci, a tiež za to, aby Európa vedela vždy čerpať zo svojich kresťanských koreňov, sa chceme modliť, drahí bratia a sestry, prosiac o mocný príhovor svätej Brigity Švédskej, vernej Božej učeníčky a spolupátrónky Európy. Ďakujem vám za pozornosť.

Preklad: Martin Kramara

Menovanie členov Kardinálskeho výboru pre organizačné a ekonomické otázky Svätej stolice

Vatikán (23. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. dnes vymenoval členov Kardinálskeho výboru pre organizačné a ekonomické otázky Svätej stolice. Stali sa nimi kardinál Norberto Rivera Carrera, arcibiskup Mexika (Mexiko) a kardinál Francis Eugene George, arcibiskup Chicaga (USA). **-sg-**

Cirkev má novú blahoslavenú

Taliansko (23. októbra, RV) - V sobotu predsedal prefekt Kongregácie pre kauzy svätých, arcibiskup Angelo Amato v zastúpení Svätého Otca eucharistickej slávnosti blahorečenia ctihodnej Božej služobnice Alfonsy Clericovej. Slávnosť sa konala v Dóme vo Vercelli, v oblasti Piemonte na severe Talianska. Alfonsa, rehoľníčka Sestier najvzácnejšej Krvi z Monzy sa narodila v Lainate pri Miláne v roku 1860 a zomrela v roku 1930. **-sg-**

Benedikt XVI. sa stretol s prezidentom Seychel

Vatikán (25. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na osobitnej audiencii prezidenta Seychel, ktorým je James Alix Michel. Prezident sa následne stretol aj s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a so sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquem Mambertim.

Obe strany počas rozhovorov vyzdvihli srdečné vzájomné vzťahy. Osobitne sa dotkli práce a spolupráce pri podporovaní ľudskej dôstojnosti, najmä v oblasti rodiny, výchovy mládeže a ochrany životného prostredia. **-sg-**

Benedikt XVI. o diele nemeckého teológa Erika Petersona

Vatikán (26. októbra, RV) - V Ríme skončilo trojdňové sympóziu o diele nemeckého teológa Erika Petersona. Organizátorom podujatia, ktoré sa uskutočnilo pri príležitosti 50. výročia jeho smrti, bolo Pápežské kolégium Teutonicum, patriotický inštitút Augustinianum a Pápežský inštitút kresťanskej archeológie. Ide o protestantského teológa, ktorý v roku 1930 konvertoval na katolícku vieru. Pri tejto príležitosti účastníkov sympózia prijal Benedikt XVI. na osobitej audiencii. V príhovore k nim hovoril o osobnosti tohto teológa, ktorý je už dlhší čas objektom nového záujmu odborníkov. „Mnohí slávni teológovia 20. storočia,“ podotkol pápež, „čerpali práve z diela tohto všestranného teológa. Jednou z jeho teologických reflexií bol životodarný prúd, ktorý vychádza z Písma svätého, prechádza neustálou obnovou skrze Cirkev, ktorá má základ v apoštolskej tradícii.“

„Prostredníctvom biskupov si svedectvo Písma svätého v Cirkvi uchovalo vitalitu, tvorí základ nepretržite platných právd viery Cirkvi, ktorú nachádzame predovšetkým v Kréde a vierouke. Tá sa prejavuje v liturgji, životnom prostredí Cirkvi, ktoré chváli Boha. Slávenie Eucharistie na tejto zemi, v danom kontexte... ponúka pravú a večnú obeť chvály Bohu a Baránkovi. Kto sa zúčastní na svätej omši, ocitá sa v určitom zmysle na prahu neba.“

Benedikt XVI. si potom spomenul na svoje prvé stretnutie s dielom Erika Petersona, ktorého práve vydaný spis *Theologische Traktate* čítal ako mladý farár v Bogenhausene. „Bola to teológia, ktorú som hľadal,“ povedal.

„Teológia, ktorá z jednej strany preukazuje historiografickú serióznosť v chápaní a analyzovaní textov za pomoci historického bádania, ale ktorá pritom nezostáva pripútaná k minulosti, ale prekonáva literu seba samej a vstupuje do kontaktu s tým, od ktorého pochádza: so živým Bohom.“ **-pd-**

Benedikta XVI. k ukončil Mimoriadnú biskupskú synodu pre Blízky východ

Vatikán (24. októbra, RV) – V nedeľu pápež Benedikt XVI. predsedal v Bazilike sv. Petra eucharistickej slávnosti, ktorou sa ukončila Mimoriadna biskupská synoda pre Blízky východ. Homíliu prinášame v plnom znení:

Drahí bratia a sestry!

Po dvoch týždňoch od otváracjej slávnosti sme sa znovu zišli v deň Pána okolo oltára Vyznania v Bazilike sv. Petra, aby sme uzavreli Mimoriadne zasadanie biskupskej synody pre Blízky východ. V našich srdciach je hlboká vďačnosť Bohu, ktorý daroval túto mimoriadnu skúsenosť nielen nám, ale i dobru celej Cirkvi, Božiemu ľudu, ktorý žije v krajinách medzi Stredozemím a Mezopotámiou. Ako biskup Ríma by som rád zdieľal túto vďačnosť spolu s vami, ctihodní synodálni otcovia: kardináli, patriarchovia, arcibiskupi, biskupi. Ďakujem zvlášť generálnemu sekretárovi, štyrom predsedom delegácie, generálnemu relátorovi, zvláštnemu sekretárovi a všetkým spolupracovníkom, ktorí v týchto dňoch neúnavne pracovali.

Dnes dopoludnia sme opustili synodálnu aulu a prišli sme do „chrámu modlit' sa“. Preto sa nás priamo týka podobenstvo o farizejovi a mýtnikovi, rozprávané Ježišom a podané evanjelistom svätým Lukášom (porov. 18, 9-14). Tiež by sme mohli byť pokúšaní ako farizej a pripomínať Bohu naše zásluhy, azda s myšlienkou na úsilie uplynulých dní. Aby však modlitba mohla vystúpiť k nebu, musí vyjsť zo srdca pokorného a jednoduchého. A preto aj my na záver tejto cirkevnej udalosti chceme predovšetkým vzdávať vďaky Bohu nie za naše zásluhy, ale za dar, ktorý nám poskytol on. Uznávame, že sme nepatrní a potrebujeme spásu i milosrdenstvo; uznávame, že všetko pochádza od neho a že iba s jeho milosťou sa uskutoční to, čo nám daroval Duch Svätý. Iba tak sa budeme môcť „vrátiť domov“ skutočne obohatení, ospravedlnení a schopní kráčať po cestách Pána.

Prvé čítanie a rezponziálny žalm kladú dôraz na tému modlitby, pričom zdôrazňujú, že v Božom srdci má tým väčšiu moc, čím viac je ten, kto sa modlí, v stave núdze a utrpenia. „Modlitba chudobného preniká nebesia,“ tvrdí Sirachovec (35,21); a žalmista dodáva: „Blízko je Pán tým, ktorí majú srdce skrúsené, zlomených na duchu zachraňuje“ (34,19). Myslíme na mnohých našich bratov a sestry, ktorí žijú v oblasti Blízkeho východu a ocitli sa v neutešených situáciách, niekedy veľmi ťažkých, jednak v materiálnej núdzi, jednak kvôli malomyselnosti a situácii napätia, nikdy strachu. Božie slovo nám dnes ponúka svetlo utešujúcej nádeje tam, kde predstavuje personifikovanú modlitbu, ktorá „neustáva, pokiaľ Najvyšší nezakročí, nerozsúdi spravodlivo a obnoví právo“ (Sir 35,21-22). Aj toto puto medzi modlitbou a spravodlivosťou nám umožňuje zamyslieť sa nad mnohými situáciami vo svete, osobitne na Blízkom východe. Volanie chudobného a utlačeného nachádza bezprostrednú ozvenu u Boha, ktorý zasahuje, aby dal východisko, aby opäť ustanovil budúcnosť slobody, horizont nádeje.

Túto dôveru v blízkeho Boha, ktorý oslobodzuje svojich priateľov, dosvedčuje apoštol Pavol v dnešnom čítaní z druhého listu Timotejovi. Pavol, ktorý už vidí blížiaci sa koniec pozemského života, bilancuje: „Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval...“ (2 Tim 4,7). Pre každého z nás, drahí bratia v biskupskej službe, je to nasledovaniahodný vzor. Kiež by nám Božia dobrota dopriala, aby sme došli k podobnému zúčtovaniu! „Pán,“ pokračuje svätý Pavol, „stál pri mne a posilňoval ma, aby sa cezo mňa naplnilo ohlasovanie a aby ho počuli všetky národy (2 Tim 4,16-17). Tieto slová zaznievajú s mimoriadnou silou v túto nedeľu, kedy slávime Svetový deň misií! Spoločenstvo s ukrižovaným a zmŕtvychvstalým Ježišom, svedectvo jeho lásky. Skúsenosť apoštola je paradigmatická pre každého kresťana, osobitne pre nás pastierov. Zdieľali sme silný okamžik cirkevného spoločenstva. Teraz sa rozlúčime, aby sme sa vrátili každý ku svojmu vlastnému poslaniu, ale vieme, že zostávame spojení, zostávame v jeho láske.

Synodálne zasadanie, ktoré dnes končí, malo neustále na zreteli podobu prvého kresťanského spoločenstva, ako je popísané v Skutkoch apoštolov: „Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu“ (Sk 4,32). Táto skutočnosť bola zakusovaná v uplynulých dňoch, kedy sme zdieľali radosti i bolesti, starosti i nádeje kresťanov Blízkeho východu. Prežívali sme jednotu Cirkvi v rozmanitosti cirkví prítomných v daných regiónoch. Vedení Duchom Svätým sme sa stali „jedným srdcom a jednou dušou“ vo viere, v nádeji a v láske, osobitne v priebehu slávenia Eucharistie, zdroja a vrcholu cirkevného spoločenstva ako i pri liturgii hodín, slávených každé ráno v jednom zo sedmich rítov Blízkeho východu. Zhodnotili sme tiež liturgické, duchovné a teologické bohatstvo Katolíckych cirkví východného obradu ako i latinskej Cirkvi. Išlo o výmenu cenných darov, z ktorých mali úžitok všetci synodálni otcovia. Bolo by žiaduce, aby sa táto pozitívna skúsenosť opakovala tiež v jednotlivých komunitách Blízkeho východu podporou účasti veriacich na liturgickom slávení ostatných katolíckych rítov, a tak došlo k otvorenosti voči dimenzii všeobecnej Cirkvi.

Spoločná modlitba nám pomohla tiež čeliť výzvam Katolíckej cirkvi na Blízkom východe. Jednou z nich je spoločenstvo v rámci každej cirkvi sui iuris ako i vo vzťahoch medzi Katolíckymi cirkvami rôznych tradícií. Ako nám pripomenul dnešný úryvok z evanjelia (porov. Lk 18,9-14), potrebujeme pokoru, aby sme uznali naše obmedzenia, naše chyby a zanedbania, aby sme mohli skutočne tvoriť „jedno srdce a jednu dušu“. Plnšie spoločenstvo v rámci Katolíckej cirkvi uľahčuje tiež ekumenický dialóg s ostatnými cirkvami a cirkevnými spoločenstvami. Katolícka cirkev zdôraznila i na tomto zasadaní synody svoje hlboké presvedčenie o nevyhnutnosti pokračovať v tomto dialógu, aby sa plne uskutočnila modlitba Pána Ježiša, „aby všetci boli jedno“ (Ján 17,21).

Na kresťanov Blízkeho východu možno vzťahovať slová Pána Ježiša: „Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu

Otcovi sa zapáčilo dat' vám kráľovstvo“ (Lk 12,32). Aj keď nie početní, predsa sú nositeľmi Dobrej zvesti lásky Božej k človeku, lásky, ktorá sa zjavila práve vo Svätej zemi v osobe Ježiša Krista. Toto Slovo spásy, posilnené sviatosťou milosťou, znie obzvlášť účinne na miestach, v ktorých bolo božskou Prozreteľnosťou napísané a je jediným Slovom schopným prelomiť bludný kruh pomsty, nenávisť a násilia. Z očisteného srdca, ktoré je v pokoji s Bohom i s blížnym, môžu vzísť námety a iniciatívy pokoja na miestnej, národnej i medzinárodnej úrovni. V tomto diele, ku ktorého realizácii je povolané celé medzinárodné spoločenstvo, môžu a majú kresťania ako plnohodnotní občania poskytnúť svoj prínos duchom blahoslavenstiev a stať sa tvorcami pokoja a apoštolmi zmierenia k prospechu celej spoločnosti. Príliš dlho trvajú na Blízkom východe konflikty, vojny, násilia a terorizmus. Pokoj, ktorý je darom Boha, je tiež výsledkom úsilia ľudí dobrej vôle, národných a medzinárodných inštitúcií, osobitne štátov, ktoré sa najviac snažia nájsť riešenie konfliktov. Nikdy nie je treba rezignovať pred absenciou pokoja. Mier je možný. Mier je naliehavý. Mier je neodmysliteľnou podmienkou života hodného ľudskej osoby a spoločnosti. Mier je tiež najlepším liekom na zastavenie emigrácie z Blízkeho východu. „Pre Jeruzalem proste o pokoj,“ hovorí nám žalm (Ž 122,6). Modlime sa za pokoj vo Svätej zemi. Modlime sa za pokoj na Blízkom východe a usilujme o to, aby sa tento dar Boží, ponúknutý ľuďom dobrej vôle, šíril do celého sveta.

Ďalším prínosom, ktorý kresťania môžu priniesť spoločnosti, je povedomie autentickej slobody náboženstva a svedomia, jedného zo základných práv ľudskej osoby, ktoré by malo byť vždy rešpektované každým štátom. V mnohých krajinách Blízkeho východu už existuje sloboda kultu, zatiaľ čo priestor slobody náboženstva je nezriedka značne obmedzený. Rozšírenie tohto priestoru slobody je požiadavkou, ktorej splnenie zaručí všetkým členom rôznych náboženských komunít pravú slobodu žiť a vyznávať vlastnú vieru. Tento argument by sa mohol stať predmetom dialógu medzi kresťanmi a moslimami, dialógu, ktorého naliehavosť a užitočnosť zdôraznili synodálni otcovia.

V priebehu synodálnych prác bola často zdôraznená nevyhnutnosť opätovne predkladať evanjelium ľuďom, ktorí ho málo poznajú alebo sa dokonca od Cirkvi vzdialili. Nezriedka bolo upozorňované na naliehavú potrebu novej evanjelizácie tiež na Blízkom východe. Ide o témy značne rozšírené predovšetkým v krajinách so starobyľou kresťanskou tradíciou. Aj nedávne vytvorenie Pápežskej rady pre novú evanjelizáciu odpovedá na túto hlbokú požiadavku. Preto som po konzultácii s biskupstvami celého sveta a riadnou Radou generálneho sekretariátu Biskupskej synody rozhodol, aby sa budúce všeobecné zasadanie Biskupskej synody konalo v roku 2012 na tému: „Nova evangelizatio ad christianam fidem tradendam – Nová evanjelizácia pre odovzdávanie kresťanskej viery“.

Drahí bratia a sestry Blízkeho východu! Skúsenosť týchto dní nech vás uistí, že nikdy nie ste sami, že vás vždy sprevádza Svätá stolica a celá Cirkev, ktorá sa zro-

dila v Jeruzaleme, rozšírila na Blízkom východe a potom do celého sveta. Zverme uplatnenie výsledkov tohto Mimoriadneho zasadania pre Blízky východ ako i prípravu všeobecného zasadania blahoslavennej Panne Márii, Matke Cirkvi a Kráľovnej pokoja. Amen. **Preklad: P. Dufka**

Posolstvo zo zasadania Mimoriadnej biskupskej synody pre Blízky východ

Vatikán (23. októbra, RV) - Na 14. generálnej kongregácii v piatok popoludní synodálni otcovia Mimoriadnej biskupskej synody pre Blízky východ schválili Záverečnú správu, Posolstvo Božiemu ľudu, ktorým vyvrcholila synoda. Posolstvo s mottom „Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu“ (Sk 4,32) je adresované bratom kňazom, diakonom, rehoľníkom, rehoľným sestrám, všetkým zasväteným, milovaným laikom a všetkým ľuďom dobrej vôle.

V úvode posolstva synodálni otcovia vyjadrujú vďačnosť Svätému Otcovi za jeho starostlivosť a osvetľovanie cesty Cirkvi a následne uvádzajú:

„Prvý cieľ synody je pastoračný. To je dôvod, prečo sme priniesli v našich srdciach život, utrpenie a nádej našich národov a výzvy, ktorým musíme čeliť každý deň, v presvedčení, že «nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali» (Rim 5,5). To je dôvod, prečo sa s týmto posolstvom obraciame na vás, drahí bratia a sestry, a chceme, aby sa stalo výzvou na upevnenie viery, založenej na Božom Slove, výzvou k spolupráci, ako aj k zjednoteniu sa v svedectve lásky vo všetkých oblastiach života.“

Následne Posolstvo Božiemu ľudu zachytáva v siedmich bodoch najdôležitejšie témy jednotlivých zasadnutí synody, ako napr. jednota a svedectvo v priebehu histórie – cesta viery na Blízkom východe, ďalej jednota a svedectvo vnútri Katolíckej cirkvi Blízkeho východu, tretí bod sa týka pravoslávnych a evanjelických cirkví na Blízkom východe, štvrtý je venovaný dialógu a spolupráci so židmi, piaty moslimskej otázke. Posledné dva body posolstva sú výzvou k účasti na verejnom živote a výzvou, adresovanou medzinárodnému spoločenstvu, osobitne Organizácii spojených národov.

Záver posolstva je povzbudením jeho adresátov, aby pokračovali v svedectve o Božom živote, ktorý sa zjavil v osobe Krista:

„Obraciame sa na vás s touto pokornou a úprimnou výzvou, pretože spolu zdieľame cestu premeny, aby sme sa nechali obnoviť milosťou Ducha Svätého a vrátili sa späť k Bohu. Panne Márii, Matke Cirkvi a Kráľovnej Pokoja, pod ktorej ochranou sa konali práce synody, jej zverujeme našu cestu k novým horizontom kresťanským a ľudským, vo viere v Krista a v moc jeho slov: «Hľa, všetko robím nové»“ (Zjv 21,5).

-jak-

Mons. Fisichella k ohlásenej Synode o novej evanjelizácii

Vatikán (25. októbra, RV) – „Znovu urobiť evanjelium stredobodom života dnešného človeka“ – k tomu nás pozýva Svätý Otec prostredníctvom synody o novej evanjelizácii. Tieto slová povedal predseda novovzniknutého pápežského dikastéria pre podporu novej evanjelizácie, arcibiskup Rino Fisichella, na margo synody, ohlásenej Benediktom XVI. na rok 2012. Svätý Otec počas svätej omše pri príležitosti ukončenia Synody pre Blízky východ zdôraznil „urgentnú potrebu“ novej evanjelizácie predovšetkým v tradične kresťanských krajinách.

S akými pocitmi prijal túto správu Mons. Fisichella, v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas povedal:

„S dvojakým pocitom. Predovšetkým s veľkým prekvapením nad dôležitosťou, ktorú Svätý Otec pripisuje tejto téme, ktorá sa čoraz viac stáva významnou črtou jeho pontifikátu. Teda údiv spojený s hlbokou radosťou z uvedomenia si toho, že Svätý Otec okrem toho, že pred niekoľkými týždňami zriadil novú Pápežskú radu pre novú evanjelizáciu, hneď myslí aj na to, aby nadchol biskupov celého sveta pre synodu v roku 2012. Je to neodvratné a spolu s tým ide aj veľká zodpovednosť. My, ako pápežská rada, sme sa narodili teraz a rok 2012 je za rohom. Je nepopierateľné, že najväčšiu ťarchu bude niesť Sekretariát synody, avšak skutočnosťou zostáva, že vzhľadom na vlastnú povahu obsahu, ktorý sa bude na synode prejednávať, bude táto pápežská rada do práce priamo zapojená.“

K dispozícii sú dva roky skutočne intenzívnej práce na príprave tejto veľkej cirkevnej udalosti. Existuje už niečo, nejaká vízia, predstava, úvahy o téme, zvolenej pápežom pre túto synodu? Odpovedá Mons. Fisichella:

„Líniu už naznačil Svätý Otec vo svojom apoštolskom liste «Ubi cumque et Semper». Myslím, že tam sú niektoré kľúčové body, ktoré mi prichádzajú na myseľ, a na prvom mieste, povedal by som, že treba obnoviť všetko, čo je v Cirkvi obsiahnuté, aby bola schopná odovzdať evanjelium Ježiša Krista modernému človeku. Často sa tiež hovorí o púšti, v ktorej žije súčasný moderný človek: prečo? Pretože sa vzdialil od Boha, nenašiel, čo chce, a preto sa čoraz viac uzavrel do seba a nebol schopný uspokojiť svoje túžby. Človek potrebuje Boha. Pápež znovu privádza do popredia túto dimenziu, ktorá je stredobodom života.“

Predseda Pápežskej rady pre podporu novej evanjelizácie spomenul aj ďalšiu výzvu, ktorú Benedikt XVI. predniesol už niekoľkokrát: „V sekularizovanej spoločnosti uviesť na správnu mieru vzťah medzi vierou a rozumom“. Ak človek hľadá pravdu, pokračoval Mons. Rino Fisichella, nemôže zo svojho života vylúčiť prítomnosť Boha. Sekularizácia je veľkou témou a nemá vplyv iba na Cirkev, sekularizácia je jav, ovplyvňujúci na prvom mieste kultúru, a preto sa dotkne všetkých dimenzií, v ktorých človek žije.

V závere rozhovoru Mons. Rino Fisichella poznamenal, že medzi delegátmi synody budú predovšetkým laici, ale chýbať nebudú ani zasvätené osoby.

„Ako učí Druhý vatikánsky koncil, laici sa dostanú na miesta, kde len oni môžu prísť, a preto je nevyhnutné, aby táto ich schopnosť transformovať sociálne, kultúrne, politické štruktúry, bola v ich plnej zodpovednosti. Avšak mali by sme byť schopní nájsť spoločného menovateľa, prekonať roztrieštený stav v súčasnej kultúre.“

Po zdôraznení výzvy k jednote a ekumenizmu Mons. Fisichella dodal: „Jediným stredobodom našej viery je viera v Ježiša Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych“.

-jak-

Reflexia pátra Lombardiho SJ: Prečo svätí

Vatikán (23. októbra, RV) - Generálny riaditeľ Vatikánskeho rozhlasu p. Federico Lombardi SJ vo svojom editoriáli pre Vatikánske televízne centrum ponúka reflexiu na tému: Prečo svätí.

„Kanonizácie 17. októbra boli trochu špecifické. Najmä dvaja z nových svätých vzbudili veľmi špecifický záujem v ich krajinách. Hovoríme o Mary MacKillopovej a André Bessetovi. Ostatní svätí boli z Talianska, Španielska, Poľska... a teda – hoci sú veľkí – neboli absolútnou novinkou. Ale Austrália nemala ešte žiadnu svätú a aj Kanada má malú skúsenosť s kanonizáciami.“

Skupiny tisícov pútnikov sa vydali na dlhú a drahú cestu, aby boli prítomní na Námestí sv. Petra. Mnohí novinári a televízne štáby prišli do Ríma písať články, robiť reportáže, rozhovory, priamo počas slávnostných obradov. Médiá sa obyčajne dajú do pohybu, keď spozorujú veľký a široký záujem ľudí.

Vskutku. Cirkev predkladá – slávnostným spôsobom - svätých ako modely kresťanského života. Robí tak potvrdzujúc to, čo ľudia už väčšinou pochopili: že isté osoby stelesňujú evanjelium s príkladnou výnimočnosťou, a tak sa pre tých, kto ich stretne, stávajú duchovnými priateľmi, sprievodcami, ktorí podmanivým spôsobom privádzajú k Božej láske, k viere a nádeji. Kanonizácia je uznaním, že Duch Boží pôsobí v obyčajných ľuďoch, ako je Mary MacKillopová a brat André Bessett a vytvára plody cností, ktoré sú zdrojom posily a svetla pre mnohých ďalších. Svätorečenia sú naozaj oslavou.

Niektorí svätí sú slávnostne uznaní, veľká väčšina sa nestane všeobecne známa, ale okolo seba rovnako šíria svoju vieru, nádej, lásku. To je to najkrajšie na Cirkvi. V Cirkvi všetko ostatné je v službách mužov a žien rôznych krajín, aby mohli kráčať v ústrety Bohu po cestách svätosti. Učme sa vidieť Cirkev v tejto perspektíve a neustále ju pretvárajme, počnúc nami.“

-jak-

„Teológia liturgie“ - prvý diel Súborného diela Josepha Ratzingera

Vatikán (28. októbra, RV) – „Teológia liturgie“ - taký je názov prvého vydania talianskeho prekladu knihy, ktorá je zbierkou spisov teológa Josepha Ratzingera, týkajúcich sa tejto témy. Ide o prvý zo 16 plánovaných zväzkov „Opera omnia“ - Súborného diela Josepha Ratzingera. Publikácia bola predstavená včera na Talianskom veľvyslanectve pri Svätej stolici. Na jej prezentácii sa okrem iných zúčastnili aj vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone, podpredseda vlády Talianskej republiky, Gianni Letta a Christian Schaller, zástupca riaditeľa Inštitútu Benedikta XVI. v Regensburgu. -jak-

Benedikt XVI. členom Pápežskej akadémie vied

Vatikán (28. októbra, RV) – Benedikt XVI. prijal členom Pápežskej akadémie vied. V príhovore poukázal na históriu vedy v 20. storočí, ktorá je jedným z nepochybných úspechov a obrovských pokrokov. Bohužiaľ, populárny obraz vedy je niekedy vnímaný dvoma extrémnymi spôsobmi. Na jednej strane pre niektorých veda predstavuje všeliek. Rýchle a pozoruhodné úspechy v minulom storočí podporili názor, že veda môže zodpovedať všetky otázky ľudskej existencie. Na druhej strane stoja tí, ktorí sa od vedy dištancujú, pretože sa obávajú, že jej vývoj vedie k tvorbe a desivému použitiu jadrových zbraní.

Veda, samozrejme, nie je definovaná ani jedným z týchto extrémov. Jej úlohou bolo a zostáva napriek tomu vášnivo hľadať pravdu o vesmíre, o prírode a o ľudskej bytosti. Z tohto hľadania vzišlo veľa úspechov a neúspechov, víťazstiev a porážok. Pokroky vedy boli povznášajúce, keď odhaľovali javy a zákonitosti prírody v miere, ktorá presahovala naše očakávania, ale aj pokorujúce, keď sa niektoré z teórií - o ktorých sme si mysleli, že raz a navždy tieto javy vysvetlia - ukázali byť len čiastočné a nedokonalé. Avšak, aj čiastočné výsledky predstavujú skutočný prínos k odhaleniu vzťahu medzi intelektom a realitou prírody, na ktorom ďalšie generácie môžu ďalej stavať.

Zo svojej strany - pokračoval pápež - Cirkev je presvedčená, že nakoniec vedecká práca vedie k uznaniu duchovného rozmeru človeka a k hľadaniu jeho konečného zmyslu.

Vedci nie sú tvorcami sveta. Skôr sa snažia napodobniť zákony, ktoré môžu spozorovať v prírode. Skúsenosť vedcov ako ľudských bytostí, povedal Benedikt XVI., vzniká preto pozorovaním zákonitostí prírody. To

nás vedie k existencii všemohúceho Rozumu, ktorý je odlišný od človeka a ktorý udržiava svet. Toto je miesto stretnutia medzi prírodnou vedou a náboženstvom. Z toho dôvodu sa veda stáva miestom dialógu, stretnutia medzi človekom a prírodou a potenciálne aj medzi človekom a jeho Stvoriteľom. Pri pohľade na vedecké skúsenosti dvadsiateho storočia, s témou plenárneho zasadnutia Pápežskej akadémie vied, pápež poukázal na ďalšie úlohy ktoré stoja pred vedou.

Predovšetkým s rozširovaním vedeckého poznania rastie i náš obdiv k zložitosti prírody a čoraz viac vnímate potrebu interdisciplinárneho prístupu, ktorý by bol prepojený s filozofickou reflexiou, vedúcou k syntéze. Navyše, vedecký pokrok by mal vždy viesť k bratstvu a mieru, k pomoci vyriešiť veľké problémy ľudstva. Mal by tiež posilniť úsilie každého človeka k pomoci druhým, ako aj k integrálnemu rozvoju národov a sveta. V 21. storočí pokrok môže byť naozaj pozitívny, ak vedci dokážu uplatniť svoje poznatky vo svetle toho, čo je správne a dobré. -pd-

Národný deň modlitieb za obeť diskriminácie v oblasti kresťanstva

Švajčiarsko (25. októbra, RV) – „Atentátom na slobodu vyznania“ nazval Mons. Norbert Brunner, predseda Konferencie biskupov Švajčiarska, zákaz vystavovania krížov a iných náboženských symbolov na verejných miestach vo svojom prejave počas kampane za odstránenie náboženských symbolov v školách, ktorú podnietila asociácia tzv. voľnomyšlienkarov. Polemiku rozpúťali v uplynulom týždni dva prípady: odstránenie krížov v škole na žiadosť rodičov v obci Triengen (kantón Luzern) a vyhodenie učiteľa, ktorý odmietol odstrániť kríž zo svojej učebne v obci Stalden (kantón Valais).

„Sloboda viery a svedomia je zahrnutá v práve každého na život a vyznávanie vlastnej viery“ - povedal Mons. Brunner na stránkach novín Sonntag v nedeľu 24. októbra. Podľa agentúry Apic tiež zdôraznil, že náboženské symboly sú výrazom „verejného charakteru“ každého náboženstva.

Pre zvýšenie povedomia o otázke náboženskej slobody vo Švajčiarsku, miestna pobočka charitatívnej organizácie Pomoc Cirkvi v núdzi organizuje 31. októbra štvrtý Národný deň modlitieb za obeť kresťanskej diskriminácie a prenasledovania. V správe sa ďalej uvádza, že asi 200 miliónov ľudí žije v oblastiach, kde je základné ľudské právo náboženskej slobody čiastočne alebo úplne odopierané. Veriaci všetkých farností vo Švajčiarsku sú vyzvaní k prejavu gesta solidarity prostredníctvom svetla sviečky ako symbolu nádeje pre tých, ktorí sú prenasledovaní kvôli svojej viere. Na tento úmysel budú 30. a 31. októbra a 1. novembra slúžené sväté omše. -jak-

67. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska

67. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) sa konalo v dňoch 27. a 28. októbra 2010 v penzióne Zornička na Donovaloch.

Zúčastnilo sa na ňom všetkých 17 biskupov, členov KBS. Na časti rokovaní bol prítomný aj apoštolský nunciatus na Slovensku Mons. Mario Giordana.

Na zasadaní pléna sa uskutočnila voľba generálneho sekretára KBS, ktorého funkčné obdobie je päť rokov, ako aj voľby predsedu Liturgickej komisie, predsedu Komisie pre klérus, predsedu Teologickej komisie a predsedu Komisie pre katechizáciu a školstvo. Ich funkčné obdobie je takisto 5 rokov.

Vo funkcii GS KBS bol opätovne potvrdený Mons. Marián Chovanec.

Vo funkcii predsedu Liturgickej komisie bol opätovne potvrdený Mons. Stanislav Stolárík, vo funkcii predsedu Komisie pre klérus Mons. Viliam Judák, vo funkcii predsedu Teologickej komisie Mons. Marián Chovanec. Za nového predsedu Komisie pre katechizáciu a školstvo bol zvolený Mons. Bernadr Bober.

Biskupi sa počas plenárneho zasadania stretli aj s predsedom Konferencie vyšších rehoľných predstavených /KVRP/ Don Karolom Maníkom, SDB a predsedníčkou Konferencie vyšších predstavených ženských rehoľí /KVPZR/ na Slovensku Justínou Kostúrovou OP. Predsedníčka KVPZR informovala o zníženom objeme výroby hostií v Prešove. Dôvodom je dovoz hostií zo zahraničia. Hovorilo sa i o prehĺbení spolupráce rehoľníkov s radami a komisiami KBS. Zástupcovia rehoľí majú záujem otvoriť rokovania i o budúcej spolupráci v mediálnej oblasti, osobitne pri ďalšom pokračovaní projektu TV LUX.

Medzi pracovné body rokovania pléna KBS patrili aj vzťahy Katolíckej cirkvi a Slovenskej biblickej spoločnosti /SBS/ a správa o účinkovaní Katolíckej cirkvi v SBS.

Zástupca Katolíckej cirkvi v SBS ThDr. Blažej Štrba, predniesol správu o ostatných vydateľských aktivitách - podarilo sa skompletizovať vydanie evanjeliových čítaní nedeľných cyklov A,B,C podľa metódy Lectio di-

vina. Prehľbovanie spolupráce Katolíckej cirkvi a SBS bude naďalej pokračovať zo strany KBS prostredníctvom Rady pre ekumenizmus.

Teologická komisia KBS sa dňa 30. septembra 2010 stretla so zástupcami KPKC /Katolícke pedagogické a katechetické centrum/, aby prejednali aktuálne otázky pri tvorbe učebníc a pracovných zošitov Katolíckeho náboženstva. Dotkli sa aj aktuálnej otázky nesprávneho používania mandaly /hinduistický symbol a modlitba/ na hodinách katolíckeho náboženstva. K danej veci KBS vydala osobitné vyhlásenie.

Plénium si vypočulo správu o činnosti Katolíckej univerzity v Ružomberku. Rektor KU informoval, že prebieha akreditácia univerzity. Poslednú januárovú nedeľu 2011, ktorá je už vyhlásená za Deň KU na Slovensku, sa bude i v tomto roku konať finančná zbierka na univerzitu.

KBS podporí mediálne projekty

Biskupi sa zaoberali aj otázkami spojenými s pôsobením Katolíckych médií na Slovensku. Odsúhlasili rozdelenie financií zo zbierky na katolícke médiá. Rozhodli o tom, že Konferencia biskupov Slovenska podporí mediálne projekty vo výške 188 172,71 EUR. Celkovo bude z výnosu Zbierky na katolícke médiá, ktorá sa koná počas 7. Veľkonočnej nedele, podporených 42 projektov. Sú medzi nimi projekty TV LUX, Rádia Lumen, vzdelávacie mediálne projekty, časopis Rebrík, Biblická internetová súťaž, mediálne múzeum podzemnej Cirkvi na Slovensku, dokument o misionároch na Papue, internetový projekt Výveska a iné.

Projekty sú posudzované dvojkolovo. Prvým posúdením prejdú v rámci Rady pre spoločenské komunikačné prostriedky KBS a definitívne schválenie podlieha Plénu KBS.

Vyhlásenie KBS k otázkam vyučovania meditatívnej modlitby na hodinách náboženstva

Biskupi vydali na Plenárnom zasadaní KBS na Donovaloch vyhlásenie k otázkam vyučovania meditatívnej modlitby na hodinách náboženstva.

Po zvážení súčasnej situácie v školskej katechéze Konferencia biskupov Slovenska žiada, aby sa na hodinách katolíckej výchovy/náboženstva vyučovali symboly a meditatívna modlitba v duchu západnej a východnej kresťanskej tradície. Ohľadom symbolov (napr. mandala) a modlitbových techník iných náboženstiev je možné poskytnúť iba primeranú informáciu.

Donovaly, 28.10.2010

Svätá omša na záver Bratislavských misií

V nedeľu 24. októbra 2010 popoludní celebroidal bratislavský arcibiskup-metropolita Stanislav Zvolenský v zaplnenej Katedrále svätého Martina ďakovnú svätú omšu za končiace Bratislavské misie. Na úvod slávnosti arcibiskup Zvolenský požehnal misijný kríž pri južnej fasáde chrámu, potom o kríži ako znaku spásy a Kristovej vykupiteľskej smrti ako východiska misií rozjímal aj v homílii. Na záver svätej omše veriaci zapievali ďakovné Te Deum. -jh-

Sekretár Pápežskej biblickej komisie navštívil Spišskú Kapitolu

Páter Klemens Stock SJ, sekretár Pápežskej biblickej komisie, zavítal v nedeľu 24. októbra 2010 do Spišskej Kapitolu. O deviatej hodine celebroidal v katedrále sv. Martina slávnostnú svätú omšu, počas ktorej aj predniesol homíliu. Po svätej omši sa stretol s bohoslovcami. Predstavil im bližšie synodu biskupov ktorá sa konala v roku 2008 o Božom slove, spôsob štúdia Svätého písma a zvýraznil potrebu kvalitnej prípravy homílií.

Pápežská biblická komisia bola založená pápežom Levom XIII. v roku 1902. Jej úlohou je účinne podporovať medzi katolíckymi štúdiom biblie, vedeckými prostriedkami vyvracať chybné názory v materii Svätého písma, študovať a osvetľovať diskutované otázky a vznikajúce problémy na biblickom poli. Predsedom Biblickej komisie je kardinál William Levada, prefekt Kongregácie pre náuku viery, ktorému pomáha práve sekretár, Klemens Stock SJ. -ls-

Väzňom v Nitre požehnal biskup novú väzenskú kaplnku

Aj v Ústave na výkon väzby v Nitre sa po rokoch konečne dočkali otvorenia riadnej väzenskej kaplnky. Kaplnku a oltár požehnal 22. októbra 2010 ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek počas sv. omše, ktorú celebroidal s miestnym väzenským dekanom kpt. Petrom Hal-kocim a väzenským kaplánom kpt. Petrom Hasarom. Vo svojom príhovore Mons. Rábek upriamil pozornosť prítomných na realitu trestu odňatia slobody a pobyt odsúdencov vo väzení, ktoré sa často ukazujú ako posledná záchrana pre konkrétneho človeka. Dôležité je podľa slov ordinára následné pochopenie trestu, odpustenie, či

náprava života, k čomu vo veľkej miere chce napomáhať aj duchovná služba Ordinariátu OS a OZ SR. Ordinár poďakoval všetkým, ktorí sa pričínili o zriadenie novej kaplnky zasvätenej bl. Zdenke Schelingovej, ktorej meno nesie aj miestna väzenská farnosť. -tu-

Vojenský biskup požehnal nový objekt záchranej služby

Nový objekt Komplexnej centrálnej záchranej služby, ktorý slávnostne otvorili v Gabčíkove 23. októbra 2010, požehnal ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. Okrem objektu požehnali záchranárom na nádvorí aj vlajku a sochu sv. Floriána, patróna záchranárov. Ordinár Rábek sa prihovril záchranárom myšlienkami o osobe sv. Floriána a jeho ochote obetovať vlastný život na záchranu iných. V nových priestoroch majú záchranári k dispozícii okrem iného motorové vozidlá, štvorkolesové motorky, člny, loď, vznášadlo, vodné skútre i čerpadlá. Centrum je ústredným operačným strediskom, odkiaľ je zabezpečované nasadzovanie záchranárov na celé Slovensko a v prípade potreby aj do zahraničia. V centre pracuje 47 profesionálnych pracovníkov. -tu-

V Badíne si pripomenuli 20 rokov kňazského seminára

Dvadsať rokov od obnovenia diecézneho kňazského seminára si 22. októbra 2010 na celodiecéznych rekolekciách v Badíne pripomenuli kňazi Banskobystrickej diecézy i zamestnanci seminára. Diecézny biskup Rudolf Baláž vyjadril poďakovanie a ocenenie všetkým, ktorí mali na vybudovaní nového seminára podiel. V homílii počas svätej omše vyzval diecéznych i rehoľných kňazov, ktorí s ním slávil Eucharistiu, aby na prvé miesto osobného života dávali Božie záujmy.

Obnovenie inštitúcie kňazského seminára označil počas ďakovného príhovoru súčasný rektor Ján Viglaš za „jeden z najvýznamnejších počínov v histórii diecézy za posledných dvadsať rokov.“

„Vernosť sa meria časom,“ uviedol v prednáškovej časti rekolekcií vedúci domácej Katedry biblických vied Blažej Štrba. Zhromaždeniu priblížil spravodlivosť a milosrdenstvo Pána, ako ho vykresľuje kniha Exodus.

Ako uvádza nástenný kalendár, ktorý Kňazský seminár vydal pri príležitosti jubilea, v akademickom roku 2010/2011 tu študuje 34 diecéznych bohoslovcov a 15 rehoľníkov. Kalendár je popri liturgickom prehľade doplnený o súbežné židovské sviatky, čím čitateľovi naznačuje príbuznosť náboženskej tradície židov a kresťanov, na spoločnom podklade Starého zákona. -zj-

Zasadanie Rady hierarchov Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku

Vo štvrtok 21. októbra sa v Prešove stretli biskupi Gréckokatolíckej metropolitnej cirkvi na Slovensku na 7. riadnom zasadaní Rady hierarchov. Prešovský arcibiskup-metropolita Ján Babjak SJ, košický eparcha Milan Chatur CSsR a bratislavský eparcha Peter Rusnák prerokovali rôzne záležitosti súvisiace so životom Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku.

Predseda Rady hierarchov vladyka Ján Babjak SJ oficiálne vymenoval nového sekretára tejto Rady, ktorým sa stal nový protosynkel Prešovskej archieparchie Mgr. Michal Onderko ml.

Hierarchovia sa znova venovali otázke prekladu Kódexu kánonov východných cirkví do slovenského jazyka, na ktorom pracuje komisia cirkevných právnikov. Pripravený Základný dokument Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku – Gréckokatolíckej prešovskej metropolitnej cirkvi, o ktorom rokovali už aj na 5. riadnom zasadaní Rady hierarchov, budú ešte vladykovia pripomienkovať. Ďalej sa zaoberali textom a formou liturgickej knihy Apoštolár, ktorá je už takmer pripravená na vydanie. Dohodli termín 3. metropolitnej púte kňazov Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku, ktorá sa uskutoční 19. septembra 2011 v Bazilike minor v Lutine.

Venovali sa aj viacerým iným bodom programu, napr. otázke spôsobu slávenia svätých liturgií, podávaniu Eucharistie deťom, pôstnej disciplíny, pastoračnej starostlivosti o miništrantov.

Biskup Babjak informoval spolubratov v biskupskej službe o tom, že emeritný pražský pomocný biskup Ján Eugen Kočiš začal bývať v Arcibiskupskej rezidencii v Prešove. Tiež o zrealizovanej rekonštrukcii budovy Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove a o zrealizovanej rekonštrukcii auly na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity.

-I-p-

Prezentácia života a diela profesora Mikuláša Russnáka

Dňa 20. 10. 2010 sa konala na Gréckokatolíckej teologickej fakulte PU v Prešove medzinárodná vedecká konferencia vedeckého projektu VEGA s názvom Ekumenický aspekt života a diela profesora Mikuláša Russnáka (1878 – 1954) v kontexte súčasného medzináboženského dialógu. Po úvodnom speve Bohoslovcov z Gréckokatolíckeho kňazského seminára v Prešove a modlitbe Kráľu nebeský

sa k účastníkom konferencie prihovoriť prešovský arcibiskup a metropolita Mons. ThDr. Ján Babjak SJ, PhD., ktorý vyzdvihol osobnosť profesora Mikuláša Russnáka ako človeka hlbokej a živej viery s prísnyim denným režimom, ktorého považujeme za najučenejšieho muža v dejinách Prešovského biskupstva. Prof. ThDr. Peter Šturák, PhD., dekan GTF PU, vyslovil vo svojom príhovore presvedčenie, že „predstavenie tejto vynikajúcej osobnosti akademického a cirkevného života v prvej polovici 20. storočia prinesie komplexnejší pohľad, nakoľko riešiteľský kolektív venuje svoju pozornosť pri spracovaní diela profesora Mikuláša Russnáka z viacerých oblastí a to: dogmatickej, pastorálnej, liturgickej, právnej a homiletickej“. **M. Slodičková**

Vedecká konferencia o biskupovi Vojtaššákovi na Spišskej Kapitule

V dňoch 21. a 22. októbra 2010 sa v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule uskutočnila vedecká konferencia na tému „Biskup Ján Vojtaššák a jeho miesto v slovenských cirkevných dejinách“. Konferencia sa konala za účelom priblížiť neznáme fakty zo života biskupa Vojtaššáka a zároveň chcela odpovedať na námietky, ktoré v poslednom čase boli prezentované proti jeho osobe. V neposlednom rade mala byť novým impulzom v kauze beatifikácie biskupa Vojtaššáka.

Hlavným moderátorom a organizátorom konferencie bol nový vicepostulátor v kauze blahorečenia biskupa Vojtaššáka HEDr. Ľubosláv Hromják, PhD. Dvojdňová konferencia bola rozdelená do troch blokov. Na začiatku prvého dňa konferencie pozdravil účastníkov spišský diecézny biskup Mons. František Tondra, ktorý prebral záštitu nad celou konferenciou. Historici, vystupujúci v prvej časti konferencie, sa zaoberali pôsobením Jána Vojtaššáka vo verejnom živote.

V druhom bloku bola konferencia zameraná na pôsobenie biskupa Vojtaššáka vo vzťahu k Spišskej diecéze. Predstavil sa jeho prínos v školstve, v kňazskom seminári a v prvej synode Spišskej diecézy. Spiritualitu biskupa Vojtaššáka rozobral ThDr. Jaroslav Bárta, PhD.

Na záver prvého dňa konferencie odznali osobné svedectvá kňazov Viktora Olosa a Štefana Komu.

Veriaci spolu s kňazmi diecézy prosili pri svätej omši v katedrále sv. Martina o blahorečenie biskupa Jána. Hlavným celebrantom bol Mons. Andrej Imrich.

Druhý deň odznali ďalšie príspevky predstavujúce osobu Jána Vojtaššáka. Súčasný stav procesu beatifikácie predstavil postulátor v kauze blahorečenia biskupa Vojtaššáka prof. Ján Duda. Pohľad na Vojtaššáka ako mučeníka prezentoval prof. František Dluhoš. **-Is-**

Diskusia na tému „Kresťan a politika“ v prešovskom UPC

Univerzitné pastoračné centrum Dr. Štefana Héseka v Prešove a Kresťanskodemokratická mládež Slovenska pripravili 21. 10. 2010 diskusiu s názvom Kresťan a politika s podtitulom teória a prax. Pozvanie prijali minister vnútra SR JUDr. Daniel Lipšic a Prof. Jozef Leščinský. Za hojnej účasti mladých vekom aj duchom sa v Divadle Alexandra Duchnoviča diskutovalo o morálnych hodnotách kresťana v politike. Minister poukázal na to, že právo a morálka sú dva rôzne piliere spoločnosti, ktoré majú mnoho spoločného a úlohou kresťanského politika je, aby sa v čo najviac bodoch prekrývali. Kresťan by mal mať na pamäti svoju zodpovednosť za verejné dianie, pretože kresťanstvo nepatrí len do kostolov. Je veľmi dôležité držať sa pravdy, pretože o pravde sa nedá diskutovať. Pravda je pravda, pripomenul Prof. Leščinský. Hostia i diskutujúci odišli obohatení o nové pohľady na problematiku kresťana v politike. **-zm-**

Prešovská univerzita oslávila 130. výročie najstaršej fakulty

V zrekonštruovanej a zmodernizovanej aule Gréckokatolíckej teologickej fakulty Prešovskej univerzity (GTF PU) v Prešove sa v utorok 26. októbra uskutočnila akademická slávnosť Prešovskej univerzity z príležitosti 130. výročia založenia jej najstaršej fakulty – dnešnej GTF PU a udelenia titulov doctor honoris causa.

Prešovský arcibiskup-metropolita Ján Babjak SJ posvätil obnovenú aulu a ikonu Matky jednoty, ktorá je jej dominantou. Hodnotnú prednášku o histórii GTF PU, najstaršej fakulty Prešovskej univerzity, predniesol jej dekan prof. ThDr. Peter Šturák, PhD., ktorý sa zamerlal na vývoj gréckokatolíckeho teologického štúdia a kňazskej formácie v Prešovskej eparchii. Teologickú akadémiu a kňazský seminár v Prešove založil prešovský gréckokatolícky biskup Dr. Mikuláš Tóth 12. septembra 1880. Totalitný režim v rokoch 1950 – 1989 zakázal činnosť tejto Vysokéj teologickej školy a kňazského seminára. Obnovené boli až v roku 1990 vtedajším prešovským biskupom Jánom Hirkom. V súčasnosti na nej študuje takmer 650 študentov vo viacerých študijných programoch, z toho 69 bohoslovcov, ktorí sú duchovne formovaní v Gréckokatolíckom kňazskom seminári bl. biskupa P. P. Gojdiča v Prešove. Z toho je ich 50 za Prešovskú archieparchiu, 18 za Košickú eparchiu a 1 za Bratislavskú eparchiu. 14 bohoslovcov je na pastoračnom ročníku, počas ktorého pôsobia v rôznych službách.

Pri príležitosti týchto výročí GTF PU jej dekan odovzdal pamätne medaily jednotlivým fakultám PU.

Podporovateľov fakulty ocenil pamätnými listami a zaslúžilých pedagógov a iných zamestnancov fakulty d'akovnými listami. Boli udelené aj in memoriam Mons. doc. ThDr. Vladimírovi Poláčkovi, doc. ThDr. Františkovi Janhubovi, Mons. Mgr. Jánovi Krajňákovi, MUDr. Jánovi Korymu a doc. ThDr. PaedDr. Marekovi Pribulovi, PhD., mimoriadnemu profesorovi.

Prešovská univerzita na základe návrhu Vedeckej rady GTF PU udelila v tento slávnostný deň aj tituly doctor honoris causa dvom významným osobnostiam Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku – prešovskému arcibiskupovi a metropolitovi Mons. ThDr. Jánovi Babjakovi SJ, PhD., veľkému kancelárovi GTF PU v Prešove, a gréckokatolíckemu kňazovi a básnikovi Mons. Mgr. Jozefovi Tóthovi, bývalému prodekanovi a čestnému dekanovi Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulty v Prešove UPJŠ v Košiciach (dnes GTF PU). Obaja, každý z inej pozície, majú nesmierny podiel na rozvoji tejto fakulty.

Po prednesených laudatiách, ktoré prítomnýchoznámili so životom, dielom a vedeckým i ľudským prínosom navrhnutých kandidátov, ako aj s ich konkrétnym vkladom k rozvoju Prešovskej univerzity, a po samotnom udelení titulov doctor honoris causa nasledovali slávnostné prednášky ocenených. **-fp-**

V Žiarskej doline pietna spomienka na obeť hôr

Zvon na pamiatku mŕtvym a výstrahu živým zaznel na Symbolickom cintoríne počas tradičnej pietnej spomienky na obeť hôr v Západných Tatrách, ktorá sa uskutočnila 24. októbra 2010 na symbolickom cintoríne v Žiarskej doline pri Liptovskom Mikuláši. Zúčastnili sa jej primátor mesta L. Mikuláš Ing. Ján Blcháč, prednosta mestského úradu Rudolf Urbanovič, priatelia hôr, známi tých, ktorí v horách zahynuli ale aj turisti a horskí záchranári zo Slovenska a Poľska. Súčasťou spomienky bola ekumenická bohoslužba, ktorej za Ordinariát OS a OZ SR viedol kaplán HaZZ por. Mgr. Marcel Senderák. Spolu s ním sa prítomným v modlitbách prihovril aj evanjelický farár Ján Mojžiš. Pietna spomienka vyvrcholila krátkym kultúrnym programom a gulášom. Symbolický cintorín v Žiarskej doline vybudovali v roku 1995 svojpomocne členovia tamojšej Horskej služby. Významne im pritom pomohla obec Žiar a majitelia urbáru, ktorí im poskytli drevo. Dominantou cintorína je približne štyri metre vysoký drevený kríž, nechýba ani zvonica. Vlani dotvorili pietne miesto dvoma, asi tri metre vysokými drevenými plastikami turistu a horského záchranára. Tabuľky s menami ľudí, ktorí zahynuli v tomto pohorí, sú pripevnené na skalách. Pietne miesto sa nachádza v blízkosti známej turistickej ubytovne - Žiarskej chaty. **-tu-**

Zomrel Ján Hrustič titulárny kanonik

19. októbra 2010 zomrel v Prešove vo veku 86 rokov a v 59. roku kňazstva gréckokatolícky kňaz Prešovskej archieparchie Ján Hrustič, titulárny kanonik.

Pohrebné obrady vykonal prešovský arcibiskup-metropolita Ján Babjak SJ 25. októbra v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Zosnulého pochovali na cintoríne v Klenovej (okres Snina).

Otec Ján Hrustič sa narodil 17. júna 1924 v Klenovej. Sviatosť manželstva prijal v roku 1946 s Annou, rod. Kurpítovou. Boh im požehnal troch synov. Ordinovaný bol 2. júla 1952 v Prešove. V rokoch 1969 – 1970 pôsobil ako správca gréckokatolíckej farnosti v Kapišovej, 1970 – 1985 v Malcove, 1985 – 1990 v Pčolinom a v rokoch 1990 – 2000 v Ruskej Porube. Od roku 2000 bol na odpočinku. V roku 1998 mu bol udelený cirkevný titul titulárny arcidekan a v roku 2002 titulárny kanonik. Posledné roky býval v Prešove, kde pravidelne prichádzal koncebrovať do Katedrály sv. Jána Krstiteľa. -rp-

Prvá svätá omša v Kralovanoch

Dňa 24. 10. 2010 sa v Dome nádeje na miestom cintorína v Kralovanoch slúžila prvá svätá omša v histórii obce a v dejinách Farnosti Stankovany, do ktorej Kralovany patria. Obec vznikla v 14. storočí. Najstarší zachovaný písomný údaj o už jestvujúcej osade je z roku 1363. Obec je samostatným evanjelickým zborom a zároveň filiálkou rímskokatolíckej Farnosti Stankovany, ktorá je samostatnou farnosťou od roku 1787, s filiálkami Rojkov a Kralovany. Svätú omšu celebroidal správca farnosti Stankovany, Miloš Labaš. Pravidelné slávenia svätých omší budú v tejto obci, v nedeľu a prikázané sviatky. -mp-

Koncert sakrálnych spevov a infocesta po drevených chrámoch

Najkrajším hudobným nástrojom je ľudský hlas. Spevom oslavovať Boha sa v nedeľu 24. októbra rozhodli zboru a účastníci zo Slovenska a Poľska na Koncerte sakrálnych spevov v gréckokatolíckom drevenom Chráme Ochrany presvätej Bohorodičky v Nižnom Komárniku. Slávnosť sa začala svätou liturgiou. Po svätej liturgii bol

prezentovaný projekt, v rámci ktorého sa toto podujatie uskutočnilo, s názvom Prezentácia drevených chrámov na medzinárodnej drevenej ceste. Koncert pokračoval vystúpením Gréckokatolíckeho zboru presvätej Bohorodičky zo Svidníka, Zboru Michala Verbického z Przemysla a skupiny Zboru sv. Romana Sladkopevca z prešovského kňazského seminára. -rp-

„Víkend s.r.o.“ v UPC Košice

V dňoch 22. až 24. októbra 2010 sa v Košickom UPC uskutočnila duchovná obnova pod názvom „Víkend s.r.o.“ na tému Doma to nie je ľahké, s podtitulom „O komunikácii medzi rodičmi a dospelými deťmi“. Skratka v názve obnovy v sebe ukrýva, že to mali byť dni stíšenia, relaxu a obnovy.

Študenti sa vhlbili do počúvania biblických príbehov o dospelých deťoch. Bibliista a kaplán UPC Róbert Lapko ukázal, že ani dospelé deti v Starom zákone to nemali vždy jednoduché, a predstavil biblický model osamostatňovania sa v rodine. Duchovný správca UPC Marek Forgáč sa opieral o poznatky psychológie, na základe ktorých prezentoval dynamiku kresťanskej rodiny s dospelými deťmi. Spoločné diskusie, chvíle ticha, exkurzia v Dóme sv. Alžbety, adorácia, svätá omša, príležitosť prijať sviatosť zmierenia, to všetko prispelo k tomu, že víkend bol naozaj časom stíšenia sa, relaxu a obnovy.

UPC v Košiciach pripravuje počas akademického roka štyri duchovné obnovy. -jko-

Ustanovujúca schôdza Svetového apoštolátu Fatimy

Na ustanovujúcej schôdzi Svetového apoštolátu Fatimy (SAF) v Bratislave 23. 10. 2010 bola menovaná Správna rada, ktorej predsedom je Mons. Tomáš Galis. Pre-rokoval sa tiež plán činnosti SAFS v budúcom období a správa o 1. regionálnom európskom kongrese SAF v Koclírove (ČR), ktorý sa konal 24. - 28. 9. 2010.

Svetový apoštolát Fatimy (SAF) so sídlom vo Fatime (Portugalsko) je Vatikánom schválené laické hnutie, ktoré zahŕňa 110 štátov sveta. Svojich členov zaväzuje šíriť autentické posolstvo nádeje a pokoja fatimských zjavení a tak prispieť k novej vlne evanjelizácie sveta. Konferencia biskupov Slovenska poverila biskupa Mons. Tomáša Galisa starostlivosťou o SAF na Slovensku (SAFS). SAFS, národný sekretariát, bol schválený ako útvar Cirkvi s právnou subjektivitou. -jm-

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Danka JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk